

skattefrit udbetalt. Hvis man er på Manhattan, har man 76 \$, og hvis man er folketingsmedlem og tilknyttet FN-missionen eller udsendt af Udenrigsministeriet, får man samtidig 76 \$.

Hvad ville hr. Jacob Buksfi udbetale til disse folk i de kommende fem år – også efter overgangsperioden? Vil der være en differentiering mellem de forskellige lande, eller er det de 256 kr., der er tale om for alle lande? Jeg har læst, at det bliver 100 kr. for det ene af dem. Men i dag er der en differentiering, som passer, så man får nøjagtigt det samme beløb udbetalt i alle lande, således at det, man har til rådighed, passer til de enkelte landes prisniveau.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal forsøge at svare hr. Kaj Ikast.

Nu taler vi om reglerne, efter at overgangsordningerne er helt gennemført – altså når vi er kommet ind i år 2001 – og så er det sådan, at der er en fælles sats for alle, og den er, hvis der ikke sker nogen prisregulering overhovedet, på det, der svarer til 256 kr. i dag.

Derudover er der mulighed for, at Ligningsrådet kan lægge 100 kr. oven i for lande, der har særligt høje omkostninger. Se, grunden til, at vi har taget denne fællessats, har ikke, som hr. Flemming Hansen antydede, noget at gøre med, hvad chaufførerne får. Det er, hvad man får ved rejse i Danmark. Det er 256 kr. Vi skal huske, at det stadig væk er sådan med at rejse efter regning, at man kan komme med bilagene og få dem refunderet, og så får man skattefrihed for disse bilag. Det er hovedreglen. Der er altid mulighed for at rejse efter regning.

Og så har vi den regel, at hvis man ikke vil rejse efter regning, så er der det, der svarer til 256 kr. for den faste godtgørelse – og vi taler selvfølgelig ikke om hoteludgifter, for det er også efter regning – til dækning af småforbrødenheder og fortæring. Det er reglen, sådan som den ser ud, når vi kommer frem til år 2001. Så er der en overgangsordning indtil da.

Og når man er kommet frem til de 256 kr., så er det takket være en grundig analyse, der viser, at Danmark faktisk er et af de lande i verden, der har de højeste leveomkostninger. Det er dokumenteret ved flere undersøgelser, og det er det, der har gjort, at vi har sagt, at de danske satser i langt de fleste tilfælde dækker så rimeligt, som det kan tænkes. Og så er der altså mulighed for at rejse efter regning. Det er regelsættet.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Hvis man nu tænker sig, at Udenrigsministeriet har rundt regnet 600 embedsmænd rejsende om året, har skatteministeren så tænkt på det administrative bøv, det vil medføre, at disse for fremtiden rejser efter regning? For det bliver en given nødvendighed.

Man gør nemlig det, at man springer over, hvor gærdet er lavest, og alle skal være klippet rødhårede i samme længde. Og det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. For hvis man rejser i Tanzania og får 256 kr., bliver det en gevinst uden lige, mens alle, der bliver sendt til FN, kommer hjem med en regning, hvor de ikke kan betale de udgifter, der er, for bare at oprettholde en almindelig dagligdag. Det er efter 30-30-15 pct.-reglen, altså 30 pct. til frokost, 30 pct. til aftensmad og 15 pct. til morgenmad plus taxa og øvrige udgifter. Det er der ikke plads til.

Det vil altså sige, at samtidig med man vil skærpe erhvervslivets rejser i udlandet for at sælge, så forringer man deres forhold, for det er vel således, at hvis man kommer hjem med regninger, der er større end 256 kr. + 100 kr., så er det, man bruger ud over det beløb, skattepligtigt.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Til det sidste: Nej, man kan rejse efter regning, og så er der ikke nogen overgrænse på. Så er det den regning, som man får accepteret hos arbejdsgiveren, der er mulighed for at få kompenseret skattefrit. Så det er ikke sådan, at der er en overgrænse.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Her vil jeg gerne spørge direkte: Gælder det også statsansatte?

Skatteministeren (Carsten Koch):

Fra den 1. april 2001 gælder der ens regler for alle, og det vil også gælde for statsansatte. Der vil være samme regler for statsansatte som privat ansatte. Der er ingen grund til at ændre på det her. Der har også været et krav, som ikke mindst er blevet fremført meget fra borgerlig side, om, at man skal ligestille offentligt ansatte og privat ansatte.

Hermed sluttede forhandlingen.